

172
164
 oculis corporeis vire peccati stillantibus, in p[re]sente diuini adhibere debemus
 psalmos in respectu superiorum tuorum soluendo. et ipsa misericordia quam
 accedit. Hi sunt sane veri misericordie angelice assignati milicie. q[ui] crucis in
 sterium corde et habent p[re]sentem carnis suae amorem dei confiteri. q[ui] loca
 sunt mundo contempti. et mundus crucis p[er] se est. cum inremissis manus
 leuantes addo. p[ro] mundi criminibus intercedant. In quos qui humilior est
 maior fit. et qui maior minor. ubi nulli sui facit qd habet. sed totum
 indigentem sine comenat. de quos numero impossibile est quod sine
 ceptorum compassione moueri qm omnib[us] una uita caritatis est. Proinde
 si accedat temptata. ut tangit te. p[ro]stante sensus adom[us]. omniaq[ue] con
 uersis imp[er]iis uulab[us] necesse est aut celerit[er] recedat. aut manet agni
 nis p[er]sidio extinguatur. Hic p[ro]p[ter] ea unum et anima una indistinctis
 corporibus eade[m] sentiunt. cognatq[ue] uirtutes ex eode[m] sp[iritu] procedunt et
 p[ro]p[ter] radice[m] caritatis de qua simul p[ro]cedunt se inuicem cognoscunt et
 amantes. amantissima concordia. alternis sibi respondere officis. et
 melodia[m] mentis ineffabili suavitate auribus sui inspectoris refundunt.
 ut digno suo di tanquam sonoris cordis singulorum manet. instrumento
 delectet qd p[ro]ficat. et nos qui q[ui] ligna et lapides carnis aere surdeunt.
 ad audientia[m] uoce[m] laudis eius paraficiu[m] mirabilis ethare concitatur.
 Hui[us] sonu[m] audisti et inmissu[m] est in ore tuo carnicu[m] nouu[m]. carni de tuo.
 nobisq[ue] miseris cu[m] peccatis misera t[er]ra adhuc siliquas fodiunt. ut uidet
 stola prima et anulo. calcatus pedes in p[ar]atione euangelijs gl[ori]e di.
 in domo patris tui symphonia[m] audis. et choru[m] que sollempnit[er] in tua receptante
 resurget. et saginatis uulgo illo qui sup[er] sublime altare di immolatur
 et sumitur. qui etia[m] impellet p[ro] nob[is] ad dexteram patris sedentis. Tu g[er]